

وزارت جهاد کشاورزی

سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی

موسسه تحقیقات علوم دامی کشور

مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اردبیل

- عنوان پروژه:

اثرات محدودیت غذایی و استفاده از محرک های رشد گیاهی و پروبیوتیک بر رشد جبرانی، ایمنی و پایداری اکسیداتیو گوشت در جوجه های گوشتی

- شماره مصوب پروژه: ۹۶۱۲۸۶-۱۵۱-۱۳-۳۷-۲۴

- نام و نام خانوادگی مجری مسئول (اختصاص به پروژه ها و طرح های ملی و مشترک دارد):

- نام و نام خانوادگی مجری/مجریان: **محمود صحرایی**

- نام و نام خانوادگی ناظران:

- نام و نام خانوادگی مشاور(ان): هوشنگ لطف الهیان

- نام و نام خانوادگی همکاران: امیر رضا شویک لو - سید عبدالله حسینی

- محل اجرا: مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اردبیل

- تاریخ شروع: ۱۳۹۶/۱۲/۱

- مدت اجرا: ۱۸ ماه

- ناشر:

- شمارگان (تیراژ):

- تاریخ انتشار:

- این اثر در مورخ ۹۸/۱۰/۲۵ با شماره ۵۶۸۶۰ در مرکز اطلاعات و مدارک

علمی کشاورزی به ثبت رسیده است.

حق چاپ محفوظ است. نقل مطالب، تصاویر، جداول، منحنی ها و نمودارها با ذکر مأخذ بلامانع است.

چکیده:

این آزمایش به منظور بررسی اثرات محرک‌های رشد گیاهی از قبیل آویشن، پونه کوهی، آویشن + پونه کوهی و پروبیوتیک، متعاقب اعمال محدودیت غذایی از سن (۸ تا ۱۴ روزگی) جوجه‌های گوشتی، بر عملکرد تولیدی، قابلیت هضم مواد مغذی، ایمنی، پایداری اکسیداتیو و شاخص پراکسید گوشت در جوجه‌های گوشتی انجام گردید. در این آزمایش از ۴۸۰ قطعه جوجه گوشتی جنس نر سویه راس ۳۰۸ در قالب طرح فاکتوریل به صورت کاملاً تصادفی با ۱۰ تیمار حاوی ۴ تکرار ۱۲ قطعه‌ای استفاده به عمل آمد. که فاکتورها شامل ۲ روش تغذیه (آزاد و محدودیت غذایی) و ۵ نوع افزودنی بود. برای اعمال محدودیت غذایی در مرحله اول، جوجه‌های گوشتی به دو گروه آزمایشی مجزا تقسیم شدند که در آن گروه اول به عنوان گروه شاهد بدون به صورت آزاد تغذیه شدند ولی در گروه دوم از سن ۸ الی ۱۴ روزگی محدودیت کمی در میزان خوراک مصرفی به میزان ۲۵ درصد کمتر از خوراک مصرفی گروه آزاد اعمال گردید. در مرحله بعدی از سطح ۳۰۰ گرم اسانس گیاهان دارویی آویشن، پونه کوهی، مخلوطی از آنها (به عنوان جزی از جیره غذایی) و ۲۵۰ گرم پروبیوتیک پروتکسین در تن جیره غذایی در هر دو گروه شاهد و آزمایشی استفاده شد. در کل دوره پرورش از لحاظ اثرات متقابل روش تغذیه و نوع افزودنی بر میزان خوراک مصرفی، تیمارهای دارای تغذیه آزاد+ بدون افزودنی و محدودیت+ پروبیوتیک کمتر از سایرین بودند ($P \leq 0.05$). اعمال محدودیت غذایی اثر مفیدی بر ضریب تبدیل غذایی و تلفات نداشت. شاخص تولید در نتیجه مصرف افزودنی‌های غذایی نسبت به تیمار بدون افزودنی بیشتر بود. قابلیت هضم ایلئومی ماده خشک، خاکستر، پروتئین خام و انرژی خام در تیمار بدون افزودنی کمتر از تیمارهای دریافت کننده افزودنی بود ($P \leq 0.05$). بهبود پایداری اکسیداتیو لاشه و کاهش چربی بطنی به هنگام مصرف پروبیوتیک و آویشن + پونه کوهی مشاهده گردید ($P \leq 0.05$). هم چنین نوع افزودنی به ویژه پروبیوتیک و آویشن+ پونه کوهی اثرات مفیدی بر کاهش اسیدیته بخش‌های مختلف دستگاه گوارش و فلور میکروبی روده داشتند ($P \leq 0.05$). افزایش تیتراژ آنتی بادی علیه واکسن آنفولانزا در روش اعمال محدودیت غذایی مشاهده گردید و نوع افزودنی مصرفی در دوره بعد از اعمال محدودیت غذایی منجر به تقویت سیستم ایمنی در تیمارهای آویشن+ پونه و پروبیوتیک گردید ($P \leq 0.05$). با توجه به نتایج حاصله، استفاده از افزودنی‌های غذایی مذکور در دوره بعد از اتمام محدودیت غذایی، تأثیری در پدیده رشد جبرانی ندارد لیکن مصرف پروبیوتیک و مخلوط اسانس گیاهان دارویی پونه کوهی+ آویشن باعث بهبود ضریب تبدیل غذایی، شاخص تولید، پایداری اکسیداتیو گوشت، بهبود قابلیت هضم مواد مغذی، فلور میکروبی روده و تقویت سیستم ایمنی در جوجه‌های گوشتی می‌گردد.

کلید واژه‌ها: محدودیت غذایی - آویشن - پونه کوهی - جوجه گوشتی - کیفیت لاشه - ایمنی - قابلیت هضم.